

"Så længe, der er dynamik, er jeg tændt"

70-årige Peter Tillge har ingen planer om pensionering lige foreløbig. Han driver på 39. år Tandlægerne ved Runddelen på Nørrebro i København. Og så længe han synes, det er sjovt, bliver han ved.

TEKST: ANNE BURLUND / FOTO: KRISTOFFER JUEL POULSEN

DATO: 23.05.2019

Det er meget enkelt. Jeg synes simpelthen stadig, at det er skægt! Svaret falder prompte fra 70-årige Peter Tillge på spørgsmålet om, hvorfor han ikke for længst er gået på pension.

Peter Tillge er en af de ældre tandlæger, der er fortsat i arbejdstøjet et godt stykke ind i pensionsalderen. En gruppe, der ifølge Sundhedsstyrelsens nye Prognoserapport er vokset markant de seneste år. Hver 8. tandlæge er således i dag over 65 år, og gruppen af 70-74-årige tandlæger i beskæftigelse er steget hele 69 % på bare fem år.

For Peter Tillge, der ejer Tandlægerne ved Runddelen på Nørrebro i København på 39. år, er det helt afgørende, at han er glad, når han møder på arbejde mandag morgen.

– Jeg har altid godt kunnet lide mit arbejde, og jeg synes stadig, at det er spændende, så hvorfor skulle jeg stoppe? Så længe, der er dynamik, så tænder det mig, uddyber Peter Tillge, der oprindeligt er uddannet svejser og først blev optaget på Tandlægeskolen, da han var 26 år.

– Min mor var tandlæge, så jeg havde altid tænkt, at det skulle jeg i hvert fald ikke! Men en kammerat, der var tandlæge, opfordrede mig til at søge ind, fordi han mente, at jeg havde tre oplagte tandlægetalenter: Jeg var fysisk stærk, god til mennesker og en god håndværker. Så sådan blev det, forklarer Peter Tillge.

For mig er det en balancegang. Jeg har også andre interesser, som jeg vil have tid til. Men jeg kan stadig lære. Og jo ældre jeg bliver, jo mere finder jeg ud af, hvor lidt jeg ved

PETER TILLGE, KLINIKEJER

Alder gør ikke (nødvendigvis) klogere

Han blev uddannet i 1980 og arbejdede som assistent hos sin mor, inden han i 1981 overtog klinikken på Nørrebro. I dag har han ca. 18 stoletimer om ugen i klinikken og holder derudover ”helvedes mange møder.” Og selvom han i marts kunne fejre sin syvende runde fødselsdag, har han ingen snarlige planer om at trække stikket.

– For mig er det en balancegang. Jeg har også andre interesser, som jeg vil have tid til. Men jeg kan stadig lære. Og jo ældre jeg bliver, jo mere finder jeg ud af, hvor lidt jeg ved, funderer Peter Tillge.

Han mener ikke, at man bliver klogere, blot fordi man bliver ældre på papiret. Men med alderen kommer naturligt en række erfaringer, man kan lære af – hvis man vil.

– Der er altid muligheden for at undersøge mine overbevisninger og trossætninger og forsøge at korrigere dem og den måde, jeg håndterer livet på, og forsøge at agere mere hensigtsmæssigt over for mine omgivelser, uddyber Peter Tillge.

Han er derfor heller ikke bange for at ”falde af på den” og ikke selv kunne vurdere, hvornår det er på tide at stoppe.

– Nej, jeg oplever det som noget, der gælder for alle mennesker. Hvordan ser du dig selv? Og er det overhovedet muligt at vurdere dig selv objektivt? Det tror jeg ikke. Så jeg kan jo prøve at spørge de mennesker, der er omkring mig, hvordan de oplever mig, ræsonnerer Peter Tillge.

Gruppedynamik og indianerprincipper

Særligt arbejdet med gruppedynamikker fascinerer ham. Og det er ifølge ham selv en af grundene til, at han stadig synes, det er spændende at gå på arbejde.

– Jeg har altid været meget optaget af, hvordan man driver en klinik. Hvordan får man det til at fungere i teamet? Jeg har meget tidligt uddelegeret mange opgaver til klinikassistenterne, hvis de havde talent for det. Hver uge holder vi 1½ times møde, hvor vi løbende evaluerer og tager cases op og taler om, hvad vi kan forbedre, forklarer Peter Tillge, der aldrig selv er leder til møderne, der bliver kørt efter principper stærkt inspireret af den indianske verden.

Fundamentet for møderne er en ”Generel protokol for samarbejde”, som Peter Tillge indførte på klinikken i 2014. Blandt protokollens punkter er respektfuld kommunikation og ingen sårende ordbrug uanset race, religion, køn og titel. At man altid skal gå direkte til den person (eller de personer), man oplever at have et mellemværende med, og ikke tale bag deres ryg. Og at man skal respektere andres privatliv og overbevisninger (fx religiøse eller politiske). Mødelederen administrerer en usynlig talestav, så de mere introverte også kan komme til. Og den nye mødeform har ifølge Peter Tillge betydet, at alle stemmer i teamet bliver hørt.

**Man skal vide, hvem
man er, og hvad man vil**

PETER TILLGE, KLINIKEJER

Belastende job

Ifølge Peter Tillge brænder mange tandlæger ud, fordi det er et belastende job, hvor man både er tæt på sine patienter og hele tiden skal omstille sig.

– Jeg oplever, at det er blevet mere omstændeligt at være ejer og leder i dag end for 20 år siden bl.a. i form af stigende krav fra myndighederne om fx dokumentation. Som jeg ser det, er det ikke blot for os tandlæger, men en generel samfundsudvikling, siger Peter Tillge, der godt kan forstå, at halvdelen af landets tandlæger overvejer at forlade faget pga. mistillid og kontrol, som en undersøgelse, Tandlægebladet gennemførte sidste forår, viste.

Han mener, at det er vigtigt, at man kender sine personlige grænser og værdier, hvis man vil beholde sin arbejdsglæde og holde længe i faget.

– Man skal vide, hvem man er, og hvad man vil. Og man skal turde sætte grænser og være tydelig – også over for patienter og medarbejdere. Og selvom jeg nok altid har været én, som andre har lyttet til, er det nok blevet nemmere med årene, fordi jeg er blevet mere bevidst om egne værdier, forklarer Peter Tillge.

Jeg har altid været meget optaget af, hvordan man driver en klinik. Hvordan får man det til at fungere i teamet?

PETER TILLGE, KLINIKEJER

Årlig refleksion i skoven

Med en hustru gennem 48 år, to døtre, fire børnebørn, og en sidegesjæft inden for indianerworkshops og shamanisme, er det ikke, fordi Peter Tillge ville kede sig, hvis han efter knap 40 år i faget hængte tandlægekitlen på knagen for good. Men det har han ingen aktuelle planer om. Et valg, som familien respekterer og bakker op om.

– Da jeg stoppede med at ryge i 2004, troede jeg ikke, at jeg kunne holde helt op. Så jeg lavede en aftale med mig selv om, at jeg efter et år skulle genforhandle med mig selv og skaberen. Så det gør jeg også med mit arbejde. Jeg går i skoven en gang om året med spørgsmålet: Er det meningsfyldt og livgivende at lave det, jeg laver, eller skal der ske ændringer? For det er jo ikke sikkert, at energien og glæden er den samme, som da beslutningen blev truffet i sin tid, forklarer Peter Tillge, der ikke bekymrer sig om, hvorvidt han kan sælge klinikken, når den tid kommer.

– Jeg tænker ikke meget på, om det er lønsomt på den lange bane, da jeg ikke ved, hvor længe jeg bliver på Nørrebro. Jeg synes, det er vigtigt at gøre det ordentligt, mens jeg er her både som tandlæge og ægtefælle, og hvad jeg ellers er engageret i, forklarer Peter Tillge og fortsætter:

– Jeg har lavet en aftale med mine medarbejdere om, at så snart jeg får en fornemmelse af, at jeg vil stoppe, så siger jeg det til dem, så de kan tage stilling til, hvad de vil. Indtil videre er der dog ikke noget, der tyder på, at Peter Tillges medarbejdere skal se sig om efter en ny chef lige foreløbig.

leverandørregister

› **CleverDent**

› **Dekoform**

› **Deloitte**

› **MunkStrunge**

› **SE LEVERANDØRREGISTERET**